

עמ"ת 21779/04 - מדינת ישראל נגד מיכאל סטרוביינץ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 21779-04-16 מדינת ישראל נ' סטרוביינץ(עוצר)
תיק חיזוני: 19139/2016

בפני כבוד השופט אלון אינפלד
העוררת מדינת ישראל ע"י עו"ד גיל אסיף, תביעות דרום
נגד מיכאל סטרוביינץ (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד עוד דקל
המשיב

החלטה

האישום וההליכים

1. לפני ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט אמיר דהאן) מיום 11.4.16, בה הוחלט על השמת המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני בעיר.
2. נגד המשיב הוגש כתוב אישום, המיחס לו ולאחר (בשם פבל) עבירות קשירת קשר לשפע והתקפות לבית מגורים. על פי כתוב האישום, קשוו המשיב ובבל להתפרק יחד לדירה. השניים הגיעו לבניין דירות מסוים באשקלון, מצידם טלפונים נידים. המשיב טיפס אל הדירה, פתח את החלון המטבח, נכנס ונעל את הדירה מבפנים. אז, החל בחיטוט בחדר השינה כדי לבצע גניבה, כאשר חברו פבל, המזci עמו בקשר טלפוני, ישוב על ספסל בחוץ לשמש צפיפות, להתריע לפי הצורך. המשיב גנב מהדירה שעון ומசיר נייד, יצא מהדירה דרך המרפסת והתרחק מהמקום.
3. بد בבד עם כתוב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום הליליכים. עילת המעצר נשמה על העבר הפלילי של המשיב, והעובדה כי מדובר בהתקפות לדירת מגורים. לאחר בחינת הריאות, הגיע בית משפט השלום למסקנה כי אין ראיות לכואורה מספיקות נגד פבל, והורה על שחרורו בערובה. ערר המדינה על החלטה זו נמחק בהמלצת בית המשפט המחוזי.
4. בהחלטה נפרדת (מיום 24.1.16), קבע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכואורה נגד המשיב. כן קבע כי, למורת שמדובר לכואורה בעבירה רכוש, קיימת עילת מעצר נגד המשיב. הטעם הראשון הוא שכאשר מדובר בהתקפות לדירת מגורים, אף שהמניע הוא מניע של רכוש, קיימת סכנה אינהרגנטית גם לגוף ולנפש. שכן, מطبع הדברים, עלול בעל הבית להתנגד פיזית לנשיאה ונטילה של רכושו, וממילא קצרה הדרך לסייע שאינו רכוש בלבד. בית משפט השלום הסתמן לעניין זה על סוגיות "הבא במחתרת" הידועה ממסכת סנהדרין (דף עב עמ' א). חשש זה, להタルחות אלימה בעת התקפות לבית, אף בא ידי בטוי בפסקת בית המשפט העליון (ראו לדוגמא בש"פ 6068/09 מדינת ישראל נ' ابو עליון (28.10.09) והפסקה

עמוד 1

המוארת שם).

5. הטעם השני לקיום עילת מעצר, הוא שמדובר למי שיש לו "עבר פלילי מכבד, רצוף, קרוב ורלוונטי, חרף גילו הצער". בית המשפט המשיך ופירט את עבורי הפלילי של הנאשם הכלל, עבירות אלימות, רכוש, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר. זאת, בין השנים 2015-2010. בנסיבות אלה, החליט בית המשפט להורות על תסקירות של שירות המבחן והובחר מראש כי מטרת התסקירות היא לבדוק את מסוכנותו של הנאשם, וכן את "ערכי העבריינים וככלתו לעמוד בפיקוח אלקטרוני בהינתן ערבים מוצעים". ערך שהגיע הנאשם על החלטה זו, נמחק בהסכם.

6. ביום 2016/03/03 ניתן תסקיר בעניינו של הנאשם. מדובר בתסקירות מפורט ועמוק יחסית למסקירת מעצר. שירות המבחן מצין כי מעורבותו הפלילית של הנאשם הchallenge כבר בשנת 2005, ומציין כי הוגש בעבר במגוון עבירות רכוש ואלימות ובעירות הפרת הוראה חוקית. כן ציין שירות המבחן שמדובר למי שרצה עונשי מאסר, ואף תלויים ועומדים נגדו שני תיקי מב"ד, בעבירות הפרת הוראה חוקית ואלימות (יאמר מיד כי בכך טעה שירות המבחן, שכן תיק האלימות כבר הסתיים בזיכוי, ו"רק" תיק מב"ד אחד תלוי ועמד מולו). הסביר, כי על רקע משברים משפחתיים החל הנאשם להשתמש בסמים בגיל צעיר מאוד והתרועע עם חברה שלוית. שירות המבחן אף עמד על נתיחה להתנהגות תוקפנית וחסרת שיקול דעת. שירות המבחן מסר כי, בעבר, שולב הנאשם בקהילה טיפולית ממנה סולק בגין אי עמידה בתנאי המסתגרת. שירות המבחן לא בא בהחלטה טיפולית, הביע ספק ביחס ליכולת הנאשם לעמוד בגבולות חיזוניים המוצבים לו, וכן העיריך שקיים רמת סיכון גבוהה "להמשך התנהגות התמכרותית, התחברות שלoit ועבריינית". צוין כי נכן לאותה עת, טרם נבדקה החלופה הקונקרטית, אך קצין המבחן ראה להזכיר כי ההפרה الأخيرة הייתה בבית האם, וכי מהיכרות קודמת עמה, אין מדובר למי שיכולה להצביע למשפט גבולות.

7. בדיעו שהתקיים ביום 2016/03/21, טען הסגנור כי עיקר הפרות התנאים שביצע הנאשם היו בעת שהוא קטן וכי תיק המב"ד האחרון המיחס לו הפרת הוראה חוקית עניינו איזיק שנשבר, ללא אשמה של הנאשם. עוד טען הסגנור שהמשפט " עבר שניי של 180 מעלות" והצליח בתהילך טיפול לאחרונה. הסגנור ביקש שיבדקו הערבים שמציעים לפיקח על המשפט.

8. בתסקירות שהוגש ביום 2016/03/24, הובעה ההתרשם מהערבים,ammo, שכנו וחברו. צוין כי מדובר למי שמודיעים למה שנדרש מהם כ厰פקחים, אך יחד עם זאת, נראה כי לא היו עבورو גורמי סמכות בעבר, במיוחד האם. לפיכך, הועלה ספק באשר ל佗עלת האיזוק האלקטרוני כגורם המציג סיכון. קצין המבחן חזר והביע ספק ביחס ליכולתו של הנאשם לעמוד בתנאים מגבלים בכלל. לפיכך, לא המליץ על השמת המשפט באיזוק אלקטרוני בבית האם.

9. בדיעו שהתקיים ביום 2016/04/10, בפני כב' השופט מאושר, בתיק העיקרי, כפרו הנאשמים באשמה. נוכח העומס הכבד המוטל בימים אלה על השופטים הדנים בתיקים פליליים מרחב הארץ, הצע כב' השופט מאושר לצדים כי התקיק העיקרי ישמע בפני כב' השופט דהאן, אשר דן גם בהליך המעצר. באי כוח הנאשמים הודיעו כי אין להם התנגדות לכך. אולם, המדינה התנגדה, שכן מדובר בשופט אשר נחשף כבר לחומר הרואות. המדינה צינה כי הכליל הוא שיש להפריד בין שופט המעצרים לבין השופט שדן בתיק העיקרי, וכי קביעת תיק זה כתקדים עלולה להשפיע על תיקים רבים נוספים.

10. בדיעו שהתקיים בתיק המעצרים ביום 2016/04/11, חזרה המדינה על הבקשה למעצר עד תום ההליכים, תוך שהיא מסתמכת, בין השאר, על המליצה השילנית של שירות המבחן. הסגנור, בדבריו, תקף את קצין

המבחן, אשר לשיטת הסגנור הגיע לבחינת עניינו של המשיב עם דעה קודמתה. הסגנור אף סבר כי אף בחינת הערבים נעשתה על ידי קצין המבחן באופן המלמד כי הקצין הגיע עם "אגינדה". הסגנור טען כי ערבים אלה שימשו כמפקחים בתקיים אחרים, ולא בכך היה לבוא בהמלצה שלילית. הסגנור טען שדי באיזוק אלקטרוני בפיקוח הערבים, תוך איסור הכנסת משקאות אלכוהוליים אל הבית. הסגנור טען עוד כי מדובר בעבירה רכוש מהרף הנמור, כי המשיב עצור כבר זמן רב וכי ראוי הוא למעצר באיזוק אלקטרוני בביתו.

11. בהחלטה שניתנה באותו יום חזר בית המשפט על הראיות ועל עילת המעצר. בית המשפט ציין שעילת המעצר מובהקת, וכן בדוחק הורה על מתן תסוקיר, אשר יבחן את האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט עמד על כך ששירות המבחן הביא בחשבון הנחה שגوية, לפיה העבירות בתקיק דין בוצעו תוך כדי הפרת תנאים. זאת, כאשר מדובר למי שזכה ושורר מן המעצר, עוד לפני בוצעו העבירות בתקיק דין.

12. עוד ציין בית משפט השלום, כי יש לקחת בחשבון לעניין המעצר את עמדת המדינה בדיון בתקיק העיקרי. שם, הוצע לצדים לקיים את ההוכחות כבר ביום הקרובים, לפני שופט המעצרים. אפשרות זו יכולה להיות להביא לסיום התקיק בהכרעת דין תוך זמן קצר ביותר. בשים לב לכך שהסנגורים לא התנגדו, אך המדינה כן התנגדה, והועבר התקיק לניטוב בפני סגנית הנשיאה, ולאחר נקבע מותב לשמייעת ההוכחות. בית משפט השלום ראה בעובדה זו נסיבת חריגת, אשר, בהתחשב בכך שמדובר בעבירה רכוש, מצדיקה את השמת המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני עם עירובן מתאים. סופו של דבר, הורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית האם, בפיקוח הערבים האמורים, תוך התנינה בערובות עצמית, ערבות צד ג', הפקדה בסך 4,000 ₪ ותנאים נלוויים.

הערר והתשובה

13. המדינה עברה עמדה על המסוכנות הגבואה הנשקפת מהמצביע. המדינה הזכירה את העבר המכבד, המאסרים על תנאי התלוים וועודים נגדו, המאסרים הממושכים שריצה בעבר, וכן את העובדה כי שוחרר מבית הסוהר אך ביום 17/12/2015 ותוך פחות מחודש ביצע לכואורה העבירות המיוחסות לו בתקיק זה. כן הזכירה המדינה כי המשיב הורשע בעבר 7 פעמים, בגין הפרת הוראה חוקית (אגב יוער כי מדובר בשגיאה, שכן המשיב הורשע במשך השנים בגין 9 תקיקים של הפרת הוראה חוקית).

14. המדינה הוסיפה וציינה כי מדובר למי שתלו וועוד נגדו תיק נוסף, שעניינו הייך לרכוש, איוםים, הפרעה לשוטר, ואף עבירה של הפרת הוראה חוקית. ההפרה באה לידי ביטוי בכך שבבום 15/05/2015 שבר איזיק אלקטרוני, עת שהה במעצר בית באיזוק בבית אמו (על פי הדין הישן). על פי כתב האישום שצורף, באותו אירוע סירב המשיב לעלות לנידית בעת שנעצר והוא צורך להשתמש בכוח. הוא אף קיל שוטרים ובתנה גם יrisk על שוטר ודחף אותו, וכן בעט בשוטר אחר (ת.פ. 39615-05-15). עבר המדינה צורפה גם החלטת בית משפט השלום מיום 31/05/2015 (בעיון חוזר במסגרת תיק קודם - 9710-04-15), אשר קבע כי יש ראיות לכואורה לעבירות אלה של השחתת האיזיק ותקופת השוטרים. ההחלטה, בה ציין בית משפט השלום "אני רואה כיצד אוכל לסמן על משב זה בתנאי שחרור כלשהם".

15. המדינה עברה הצבעה גם על ההמליצה השלילית של שירות המבחן. המדינה טענה כי, על פי הפסיקה, נדרש טעמים מיוחדים וכבדי משקל לסתות מהמליצה שלילית של שירות המבחן.

16. עיקר הערר הוקדש לתקיפות שיקול נוסף שקל בית משפט השלום, והוא התנגדות המדינה לקיים דין

ההוכחות בתיק העיקרי, בפני שופט המעצרים המכיר את התקיק. המדינה צינה כי אכן חשיפת שופט לראיות לכואורה אינה מביאה בהכרח לפולשות השופט. יחד עם זאת, נקבע בפסקה פעמים רבות, שאין זה רצוי ששופט הדן בבקשת מעצר ידוע גם בתיק לגופו. במקרים בהם הובעה דעה נחרצת באשר לראיות לכואורה, הדברים עלולים להביא גם לכלל פסילת השופט. במקרה זה צינה המדינה, כי לאחר שופט המעצרים הביע את העמדה כי אין סיכוי סביר להרשיע את הנאשם פבל, הרי שהתנגדות המדינה לכך שאותו שופט ידוע בתיק העיקרי, מוצדקת.

17. עוד טענה המדינה כי, מעבר לתיק הקונקרטי, עמדתה נכונה גם מבחינה מערכית. המדינה עמדה על המזוקה הקשה שקיים מעת בתיקים הפליליים מרחבם לכיש, כאשר תיקים רבים "תלוים באוויר" מבלי שנקבעו להם מותב. המדינה סבורה שלמרות המזוקה הקשה, אין זה ראוי לפטור את הבעה על ידי קיומם דיונים בתיקים העיקריים בפני השופט שדן בריאות לכואורה. זאת, משום חשיפתו גם לעבר פלילי, לתיקיו מב"ד ולעתים לחומר חסוי. המדינה צינה כי עמדת עקרונית זו מיעדת להגן, בעיקרו של דבר, דווקא על נאים, ולא ראוי לסתות מההסדר המקובל אך בשל מצוקה זמנית.

18. הסגנור טען בתשובה כי המדינה מעריכה באופן לא נכון מידת המסתכנות המיוחסת למשיב. הסגנור הציב על כך שעברו של המשיב כולל בעיקר עבירות אלימות וכי עבירת הרכוש המשמעותית האחרונה הייתה "קבלת נכסים שהושגו בפצע", אשר המשיב עצמו לא ביצع את אותו פשע. אף עבירת הרכוש במקרה דן, לשיטת הסגנור, היא מינורית. המذובר בעבורת התפרצויות קלה ופשטוה, ללא תחוכם ולא אמצעים מיוחדים ואף הרכוש שנגנבו לא היה יקר ערך.

19. הסגנור טען עוד כי המליצה בתסקירות שוגיה, כי הערבים לא נבחנו כראוי, וכי למעשה קצין המבחן בחר את המשיב עם דעה קודמתה, "างנדה", אשר הוא מתרשם שהמשיב אינו מתאים לשחררו. הסגנור טען עוד כי השימוש בעבירות ההפרה בתיק המב"ד יסודו בטעות. המשיב לא שבר את האיזיק האלקטרוני, ומדובר באזיק שנשבר עצמו, מחמת עייפות החומר.

20. לעניין זהות השופט שדן בתיק העיקרי - ציין הסגנור כי הכלל, לפיו שופט שנחטא לחומר הריאות לא דין בתיק העיקרי, אינו כלל גורף. לעיתים, כמו ביחס לבקשת לפי סעיף 108 לחס"פ, דווקא השופט הדן בתיק העיקרי הוא הבוחן את החומר. הסגנור קיבל על כך שהמדינה מחזיקה בעמדה כללית, אודות הפרדת שופט המעצרים מהשופט הדן בתיק העיקרי, מבלי לבדוק את הנسبות הקונקרטיות בכל תיק ותיק. וזאת, מבלי לאפשר התקינות של חריגים, הנדרשים נוכח המזוקה בשמיות התקיקים הפליליים מרחבם לכיש. הסגנור ציין עוד כי פתרון נוסף לשמיות התקיקים, הינו שמיית הנשיא השופטת דינה כהן, גם כן אינו אפשרי במקרה זה, שכן סganit נשיא קיימה הליך גישור בתיק.

21. בתום הדיון ציינתי שאלת המעצר תלולה, בין השאר, בקצב הצפוי להתקדמות בתיק וביקשתי מהצדדים להגיש נתונים בעניין זה, והוצע למدينة לשקל אם להגיש בקשה לביט משפט השלום לקביעת מועד ההוכחות.

22. המדינה הגישה שני עדכונים, מהם עולה כי לאחר שמיית הערר התקיקים דיון נוסף בפני כב' השופט מאושר, בו נקבעו שני מועדיו הוכחות במהלך חודש מאי. מועדים, אשר אמורים להספיק לסיום פרשת הריאות ואולי אף לשמיית הסיכוןים.

23. הסגנור הגיב להודעת המדינה וציין כי המועדים שנקבעו הם כחודש לאחר המועדים אשר אמורים היו

להתקיים בפני השופט דהאן, לו הסכימה לכך המדינה. לדבריו, המועדים נקבעו עקב מאמץ המדינה, וזאת ההתפתחות בערר. לשיטת הסגנון אין די בכך, שכן המשיב טוען כי זהה בשגגה, ועוצר היום על לא עוזל בכך. אך, מוארך מעצרו למשך חדש ועוד מעבר למה שצרי היה להיות, ללא צורך ענייני. הסגנון חזר על טענתו כי עמדתו השילילת של קצין המבחן, נבעה מכך שסביר בטיעות כי המעשה בתיק זה בוצע לכואורה תוך הפרה של תנאי שחרורו. לשיטתו ראוי, ערבות חירותו, להורות על שחרורו של המשיב.

דין

24. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבור שאין מנוס מקבלת העරר, ומtan הוראה בדבר מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

25. בית משפט השלום עמד היטב על עצמותה של עילת המעצר במקורה זה, ואין צורך לחזור על הדברים. עברו הפלילי של המשיב מכוביד מאד, ואף אם עיקרו עבירות אלימות, אין הוא נעדר עבירות רכוש. מדובר בעבר פלילי הכלול מאסרים בפועל שריצה, מאסרים על תנאי שהוטלו, מאסרים על תנאי שהופעלו, וכן מאסרים על תנאי התלוים ועומדים, בהם מאסר על תנאי מודצמבר האחרון בגין הסגת גבול, ומאסרים נוספים על תנאי בגין עבירות רכוש מחודש פברואר אשתקד. המעשה דנן בוצע אך שבועות ספורים לאחר שחרורו של המשיב מן המעצר האחרון.

26. טענת הסגנון שאין להתחשב בתיק המב"ד, בגין שבירת האיזוק האלקטרוני, טוב היה שלא הייתה נתענת. מעבר לכך שיש החלטה שיפוטית כי קיימות ראיות לכואורה, כאמור, ולא הוגש ערר, נקבע ביחס לאותו איורע גם כי יש ראיות לכואורה שהמשיב גם תקף שוטרים וניסה להתנגד למעצרו. התנהוגות, שהיא עצמה מטיילה ספק גדול על האפשרות לקבל חלופת מעצר בעניינו.

27. לעניין הتسkieיר, הסגנון בדבריו מאישים את קצין המבחן, פעם אחר פעם, דין אחר דין, כי הוא בעל דעה מוקדמת נגד המשיב, ופועל מתוך "אגנדאה". דברי הסגנון רמזים כאילו לקצין המבחן יש מהו אישי נגד המשיב. זאת, כאשר השגיאה המשנית היחידה שמצו בדברי הקצין, הייתה שקצין המבחן סבר כי המעשה דנן התרחש תוך הפרת תנאים. דבריו של הסגנון אודות קצין המבחן, הנאמרים ללא בסיס ממשי, לא ראויים היו להיאמר. יציג עניינו של שולח אינו מצדיק השתלחות של עורך הדין בעבוד הציבור, אך ורק משום שהוא חולק על מסקנות קצין המבחן. קצין המבחן עשה מלאכה נאמנה, הגיע תסקירים עניינים, מפורטים ומונומקסים היטב. אף אם נפלה שגגה בפרט אחד, הדברים של קצין המבחן מבוססים לכואורה על מידע חדש בשילוב עם מידע קודם, רלוונטי וענייני, המצוי ברשותו. המשפט נותן הגנה לחופש הביטוי של עורך דין, אך יש לשמור על אותו מידע של עורך דין המנצלים זאת לרעה. אף אם לא ניתן להטיל סנקציה על דבריו המקומותיים של עורך דין, המעביר מחלוקת עניינית מהזירה המקצועית לזרה האישית, מן הראי שבית המשפט יתן גיבוי לקצין המבחן, ויאמר בבירור כי מדובר בהאשמה לא מבוססת ולא ראייה. קצין המבחן ראוי בהחלט לשבח על עבודתו היסודית בתיק זה.

28. לגופו של עניין, נכון עבורי הפלילי המכוביד של המשיב, ובשים לב להפרות החוזרות ונשנות, להפרה החמורה האחונה, שכלה אלימות כלפי האזיק וככלפי שוטרים, ובשים לב לכך שלאחר שייצא מן המסר האחרון תוך חדש חזר לסورو, עילת המעצר כה מובהקת. זהו סוג המקרים בהם אין צורך לבקש תסקיר מעצר ולא לבחון כל חלופה קונקרטית, או אפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני. ניתן ונכון היה לעצור את המשיב עד תום ההליכים, על יסוד הנתונים העולים מהתקיים הפליליים. שכן, כפי שהוחלט לגביי אך לפני חודשים

ספרים, מדובר למי שלא ניתן לסגור עליו לכל חלופה. עתה, משותבך תשקיים, לא ניתן היה לשכנע כי ראוי לשחרר מן המעצר במקרה זהה, ولو למען בפיקוח אלקטרוני, אלא על יסוד תשקיים חיובי עד מאד, המשכנע על יסוד אינדייקציות מוצקות, כי המשפט אכן השתקם והשתנה לגמרי מאז הפרה האחורה בתיק המב"ד, בו לכואורה שבר אזיק ותקף שוטרים. התשקיים דין אינם חיובי כלל וכלל, והთוצאה המתבקשת היא מעצר עד תום ההליכים.

29. עוד יאמר כיצדק קצין המבחן אשר הצבע על תוכנותיו של המשפט, כעולה מהתיקים המקוריים, והעריך כי המשפט עצמו לא ראוי לאמון, תהא איות העربים אשר תהא. אגב יאמר כי, אף אם ראוי היה המשפט לחפות מעצר כלשהו, או מעצר באיזוק, הרי בשים לב לכך שמדובר בעבירה שנעשתה בצוותא חדא, לא נكون היה לקבע כי יחוור לسببת מגוריו.

30. עניין אחד בלבד יהיה להביא לשחרור של המשפט למען בפיקוח אלקטרוני, והוא עניין לוח הזמן לשמיית משפטו. למרות עילת המעצר המובהקת, אין זה ראוי כי המשפט, אשר עוצר כבר שלשה חודשים, לא ידע את מועד משפטו בתיק העיקרי, ואף לא את זהות השופט ומתי יקבעו מועדים. מבחינה זו, מובנת לי החלטת בית משפט השלום, אשר לקחה בחשבון את העומס הרב במרחבי ליכש, ולקחה בחשבון כי אין מועד הוכחות באופק. אולם עתה, משנקבעו שני מועדי הוכחות, בטוויה של פחות מחמישה חודשים מאז הוגש כתב האישום, נפתרה הבעיה.

31. אגב יאמר, כי לא מצאת פגם בעמדת המדינה אשר התנגדה לקיים הוכחות בפני שופט המעצרים, שכבר הביע עמדה ביחס לראיות בתיק. למרות שאין מדובר בעילת פסילה מובהקת, נהגו שופטי ישראל שדנו בתיק המשפט למשך ימים מטיפול בתיק העיקרי, אלא בהתקיים הסכמה מלאה של כל הצדדים. בטוחני כי, למרות הניסוח הלא מצליח של ההחלטה, לא התקoon השופט דהאן "להעניש" את המדינה על עמדתה, שהיא העמדה המקובלת, המבוססת היטב בפסקיקה. יש להניח כי כוונת בית משפט השלום לא הייתה אלא כי, בהעדר מועדי הוכחות באופק, בשקלות אינטרס הנאים לעומת המסוכנות, נקודת האיזון זהה.

32. **סיכום של דבר**, עילת המעצר מובהקת, העבר מלמד שאון ניתן אמון במשפט. מדובר בנסיבות בהן כל חלופה לא תצליח ואף אין מקום למשוך בפיקוח אלקטרוני, אלא בנסיבות חריגות. ההחלטה בית משפט השלום ניתנה בשל התקיימות נסיבות חריגות, בהעדר מوطב לדון בתיק העיקרי. עתה, משנקבע שופט ומשנקבעו מועדי הוכחות בטוויה זמינים סביר, שוב אין כל נימוק מיוחד המחייב להימנע ממעצר, ואין עילה לסתות מהמליצה השילנית של שירות המבחן, אשר נומקה היטב.

33. העור מתקבל. המשפט יעצר עד תום ההליכים.

המציאות תעבור עותק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ו, 20 אפריל 2016, בנסיבות
המשפט, ב"כ ע"ד דקל והתוועע ע"ד גיל.